A°. 1846. N°. 20.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs deser Courant, die gerekend *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Vrijdag* en *Zaturday*, is *f 5* in de drie maanden.

DINGSDAG 27 JANUARI.

De prijs der Advertentiën is, van een tot *vijf* regels *f 1.00*, en voor elken regel daarboven 20 centen; behalve 35 centen gelegd, voor elke plaatsing.

Ontwerp van wet, betrekkelijk de ondersteuning van behoeftigen.

II.

Als hoofdbeginsel is bij het ontwerp aangenomen, dat niemand een regt heeft op onderstand, maar dien slechts kan vragen ter maate door de wet aangewezen.

Wij keuren dit beginsel goed, maar niet, gelijk de memorie van toelichting zegt, omdat er zoo vele instellingen van liefdadigheid bestaan, noch omdat de behoeftige hier te lande nimmer dit regt gehad heeft, maar omdat zoodanig regt de noodlottigste gevolgen zou naar zich slepen. De behoeftige, die de zekerheid heeft, dat de staat hem *moet* onderhouden, zelfs wanneer men hem daarvoor werk kan opleggen, houdt op, zelf naar werk te zoeken. De nood, die heilzame [illegible] die zoo vele middelen doet uitdenken, welker bestaan niet vermoed werd, houdt op te werken. Eene verderfelijke zorgeloosheid maakt zich van de armen meester. Geen band bestaat er meer, die hen van het aangaan van onberaden huwelijken terughoudt, want de onderstand, waartoe zij geregtigd zijn, zal vermeerderen met het toenemen van hun huisgezin. — Zoo leidt het regt op onderstand tot vermeerdering der armoede, dien kanker, dien aan het hart der meeste staten van Europa knaagt.

Terwijl men den arme dit regt ontzegt, zou de staat, echter, te verre gaan, indien hij met MALTHUS tot de behoeftigen zeide: »Gij zijt te veel op deze aarde; »aan het groote maal der natuur is voor »u geen bord aangezet, ga heen!" De [illegible] gebiedt, den behoeftige te helpen: te wenschen, dat, te midden van den overvloed, voor sommigen geen volslagen gebrek heerscht. Veel is daartoe gedaan, veel wordt nog daartoe door de bijzondere liefdadigheid hier te lande bijeengebragt. De bedeelingen aan huiszittende armen geschieden, voor verre weg het grootste deel, door kerkelijke besturen, uit giften, door de liefdadigheid bijeengebragt, of uit de renten van kapitalen, die geenen anderen oorsprong hebben. Maar hoe kan dat regt aan den wetgever het regt geven, om de besturen te belasten met de verzorging niet alleen van de ledematen van hun genootschap, maar ook van hen, die geene ledematen zijn; die slechts door den band of afstamming in het kerkgenootschap ingelijfd zijn, of daarvoor in betrekking staan?

De strekking der wet, is, om alle bedeelingen aan huiszittende armen op te dragen aan de kerkelijke gezindheden; slechts bij uitzondering worden burgerlijke armbesturen toegelaten (artikel 11 en 48), inderdaad beschikt de staat op die wijze over gelden, die aan anderen toebehooren, en schendt grovelijk het beginsel, dat de regering zelve bij hare memorie van toelichting op den voorgrond gesteld heeft, »om de middelen tot leniging der »armoede zoodanige rigting te geven als »meest met derzelver *wezenlijke bestem*»*ming* overeenkomt."

Het ontwerp wil thans, dat de kerkelijke gemeenten zelfs hen zullen bedeelen, wier ouders toevallig onder hare ledematen behoorden, ofschoon zij zelve nimmer eenige de minste belangstelling in de godsdienst hunner ouders gesteld hebben, ja welligt daar den spot mede drijven. Brengt men hiermede de bepalingen over het domicilie van onderstand in verband, dan ziet men, dat eene kerkelijke gemeente verpligt kan worden, personen te onderhouden, die sints jaren hunne geboorteplaats hebben verlaten, en nimmer tot de kerkelijke gemeente aldaar in eenige andere betrekking gestaan hebben, dan dat zij, nog pas geboren kinderen, bij haar door den doop aan CHRISTUS werden opgedragen.

Gelooft men, dat de gegoede ledematen hunne liefde-offers bij collecten voor zoodanige bestemming opbrengen?

Neen! Het individu moge zijne liefde tot zijnen naaste in den ruimsten omvang, zonder onderscheid van geloof, door zijne weldadigheid doen blijken, — in de kerk geeft men, ten behoeve zijner verarmde medeleden, en de diaken mag de hem toevertrouwde gelden niet uitkeeren, dan aan hen, die tot zijne kerkelijke gemeente behooren en door wandel en gedrag bewijzen, dat zij hun geloof opregtelijk zijn toegedaan. In het vertrouwen, dat zij zoo besteed zouden worden, stelde de gemeente hare offers in zijne handen.

Men zegge niet, dat in de toepassing der wet dit bezwaar zeer gering zal zijn, omdat de diaconiën, aan geene andere dan aan eene zedelijke verantwoording onderworpen, de magt hebben, om de bedeeling te weigeren aan hen, die zij zulks onwaardig achten. Wanneer eenmaal de wet bevreelt, ook alle anderen te bedeelen, dan mag de diaken alleen vragen, of er behoefte, of er nood is; hij is niet zedelijk voor zich-zelven verantwoord, indien hij eener wet, al acht hij die ook onbillijk, willekeurig, met opzet ongehoorzaam is.

Wat zal het gevolg kunnen zijn van dezen onnatuurlijken last, aan de diaconiën opgedragen?

De regering heeft het voorzien, blijkens artikel 13, waarop wij in de memorie van toelichting de volgende aanteekening vinden. »Er zijn voorbeelden, dat men, blijkbaar met het doel om armen, die tot een »kerkelijk armbestuur behoorden, ten laste »der burgerlijke fondsen te doen komen, »of heeft trachten te ontkennen, dat zoo»danig kerkelijk bestuur aanwezig was, »of voor eenig gedeelte van kerkelijke »gemeenten de bestaande middelen tot »kerkelijke ondersteuning der armen al»thans schijnbaar heeft opgeheven."

De regering heeft ingezien, dat de kerkelijke gemeenten, door opheffing van diaconiën, door andere middelen van ondersteuning in het geheim aan te wenden, zouden trachten de wetsbepalingen te ontduiken en hunne liefde-gaven aan hunne wezenlijke bestemming te doen beantwoorden.

De wet van 1818 spreekt in het voorbijgaan van diaconiën, maar wanneer haar *intitulé* wijst op algemeenen niet op eenen kerkelijken onderstand, wanneer haar geheele inhoud daarheen wijst, — dan meenen wij daaruit het besluit te trekken, dat alleen diaconiën bedoeld zijn, die onderstand genoten en als zoodanig eenigermate als uitdeelers van den algemeenen onderstand konden beschouwd worden.

De toepassing op diaconiën, die onafhankelijk van het bestuur waren, heeft die *misbruiken*, zoo als de regering ze noemt, onder de wet van 1818 ten voorschijn geroepen, en ongetwijfeld zou eene wet, die niet alleen ledematen, maar ook anderen aan haar opdrong, die zoogenaamde misbruiken sterk doen vermenigvuldigen.

Welk middel heeft de regering uitgedacht, om dit onvermijdelijk gevolg van haar stelsel voor te komen? Het is een nieuw, vernuftig uitgedacht dwangmiddel, dat den uitvinder der militaire inlegering bij wanbetaling van verschuldigde belasting niet

onwaardig zou zijn. Tegen de leden van zoodanige gemeente zal men *vrijdom van bedelen* verleenen. In het artikel 13 zelf is dit in de zachtste woorden uitgedrukt, »de ondersteuning der behoeftigen wordt »overgelaten aan de bijzondere liefdadig»heid van de leden dier kerkelijke ge»meente;" maar de memorie van toelichting komt ruiterlijk voor het doel uit. »Het ongerief, dat uit deze bepaling mogt »kunnen ontstaan, zoo als, bij voorbeeld, «het bedrijven van bedelarij (over de al of »niet strafbaarheid van welke in zoodanig »geval het oordeel natuurlijk aan den ge»wonen regter zou toekomen) zou een »zoodanig kwaad zijn, waarvan men mag »verwachten, dat het zijn eigen redmid»del zoude medebrengen, door die het »aangaat, van het verkeerde hunner han»delingen te overtuigen en te nopen tot »eene voorziening, welke de wensch der »wet is."

Al ware het doel goed, — het doel wettigt de middelen niet, en de bedelarij, eenmaal bij de strafwet tot een misdrijf verklaard, mag niet straffeloos worden gelaten; ja, wat meer is, door de regering te hulp worden geroepen, om eene weerspannige kerkelijke gemeente te dwingen.

Deze gevolgen van het stelsel, de noodzakelijkheid, waartoe zij de regering brengt, om tot zulke middelen van dwang hare toevlugt te nemen, is het sterkste bewijs, dat het stelsel niet deugt; dat men beschikt, waarover men geen regt van beschikking heeft. Zoo het anders ware, men zou niet noodig hebben door zulke indirect werkende middelen het stelsel staande te houden.

Zien wij wat de regering aanvoert tot verdediging van dit stelsel.

Van de ruim 1200 aanwezige gemeenten zijn er 370, in welke niet anders dan diaconiën zijn en dus geene burgerlijke of algemeene armbesturen gevonden worden, terwijl, in 539 andere gemeenten, diaconiën te gelijk met burgerlijke bestaan. Wanneer men derhalve de wetsbepalingen nopens dit onderwerp alleen op de burgerlijke armbesturen en niet op de diaconiën toepasselijk wilde maken, zou hiervan het gevolg zijn, dat in 370 gemeenten die wet in het geheel niet en in 539 andere slechts in geringe mate zoude kunnen werken.

Welnu, wat kwaad steekt daarin? Zou het, integendeel, niet een zegen zijn, indien van jaar tot jaar het getal der burgerlijke armbesturen kon verminderen en de kerkelijke liefdadigheid eenmaal geheel alleen in alle behoeften kon voorzien? dat het geschrijf en gewrijf over domicilie van onderstand en over de vorderingen tot teruggave van uitgereikte bedeelingen onnoodig was geworden? Zoo lang toch meer dan $\frac{2}{3}$ van het aantal gemeenten in ons vaderland burgerlijke armbesturen hebben, is het nog wel de moeite waard hunne regten en verpligtingen bij de wet te regelen.

Een andere grond voor de regering is daarin gelegen, dat een ander beginsel dan het hare geheel zou afwijken van de vroegere provinciale wetgevingen ter materie hier te lande.

Dit is in ons oog een argument in zoogenaamden *Nederlandschen zin;* opkweeking van hetgeen van ouds bestond, wat voor bewijs levert dit op voor het goede van het beginsel? Bovendien, wat ook die provinciale wetgevingen mogen hebben vastgesteld, men vergete niet, dat kerk en staat toen naauw aan elkander verbonden waren en de staat daardoor zich te dier tijd over kerkelijke instellingen een gezag kon veroorloven, dat hem thans niet meer toekomt.

Het laatste argument der regering is zonder twijfel het gewigtigst. — »Het is »daarenboven tastbaar," zegt de memorie van toelichting, »dat de werking van »zoodanig beginsel ruimschoots aanleiding »zoude kunnen geven, om een aantal »behoeftigen, tot diaconiën of kerkelijke »armbesturen behoorende, over te laten »aan de zorg van de burgerlijke of al»gemeene armbesturen, of bij onstentenis »van dezen aan die der burgerlijke ge»meenten, hetgeen zeker in de gevolgen »eene armen-belasting met al de nadeelen, »daaraan verbonden, onvermijdelijk zou »kunnen maken, terwijl daarenboven een »zoodanig stelsel, door misleiding van de »zijde der behoeftigen, welke niet altoos »voorgekomen zoude kunnen worden, »ook dubbele bedeelingen na zich zou »slepen."

Wat zijn personen, die bij eene diaconie behooren? dat zijn (indien die woorden eenige beteekenis hebben) personen, die door eene diaconie zouden *moeten* ondersteund worden? Wij zijn van oordeel, dat diaconiën aan hare verarmde ledematen zullen geven, voor zoo ver hare fondsen toereiken; en, zoo er nog meer ledematen zijn, die ondersteuning behoeven, zullen deze naar den algemeenen onderstand verwezen worden. Die personen *moeten* niet, *kunnen* niet ondersteund worden, omdat er geen geld is. Zij behooren dus niet tot de diaconiën, ten zij men vooraf willekeurig ze allen bij de wet aan de diaconiën opdringt.

Het zou noodzakelijk tot eene armenbelasting leiden. Waarom? Ons schijnt dit voor alsnog niets, dan eene onbewezen magtspreuk. In ongeveer 400 gemeenten bestaan geene andere dan burgerlijke armbesturen, — heeft de ondervinding aldaar geleerd, dat men tot eene armenbelasting is moeten komen?

Het resultaat onzer beschouwing is derhalve, dat, terwijl wij het beginsel, om den arme het regt op onderstand te ontzeggen, goedkeuren, wij dat, waarbij aan de diaconiën en andere kerkelijke instellingen van liefdadigheid de ondersteuning van eenige behoeftigen wordt opgedrongen, afkeuren, omdat de noodzakelijkheid daartoe niet betoogd is en de wetgever buitendien daartoe niet de bevoegdheid heeft.

Buitenlandsche berigten.

OOSTENRIJK.

Triest, 13 jan. De jongste pogingen van *Waghorn*, om den Oost-Indischen post den weg over het vaste land van Europa naar Engeland sneller te doen afleggen, hebben de algemeene aandacht tot zich getrokken. In oneindig hoogere mate was het van oudsher eene levenskwestie voor den wereldhandel uit Zuid-Azië, om de Roode zee met de Middellandsche over Suëz voor de scheepvaart te vereenigen, en, wanneer dit telkens weder op nieuw opgevat denkbeeld zal verwezenlijkt worden, dan is daartoe wel geen tijd meer geschikt dan de tegenwoordige, waarin de technische wetenschappen alle moeijelijkheden hebben weten te boven te komen. Volgens een artikel, verschenen in het blad van den *»Lloyd"* alhier, ten opschrift voerende: *»Weg naar Oostindië en China over »Suëz,"* schijnt het, dat dit grootsche plan ernstiger dan ooit de regeringen der groote mogendheden, Oostenrijk op den voorgrond, onledig houdt. Daarin wordt beweerd, dat er reeds een project zoude vastgesteld zijn, volgens het welk een kanaal, voor schepen van alle grootten, dwars over Suëz, met partijtrekking der daar aanwezige zeeën, waterplassen en oude kanalen, uitvoerbaar zijn zou en dit *»met »aanwending van geldsommen, welke niet de hoogte »bereiken zouden der gelden, welke op vele punten »van Europa besteed worden om twee steden door »spoorwegen met elkander te verbinden."* Aangaande deze hoogst gewigtige aangelegenheid vernemt men hier wijders, dat dit plan reeds door aanzienlijke personen der Fransche en Engelsche handelswereld aan hunne regeringen, gelijk mede aan Oostenrijk, Rusland en Pruissen ter gezamenlijke deelneming, welke voorloopig ook reeds toegezegd is geworden, voorgelegd was. Oostenrijk zou daarbij met het middellaarschap belast worden. Voor dit geval moet ook de onderkoning van Egypte reeds zijde toestemming aan de onderneming gegeven hebben. Ligt te begrijpen valt het, welke ontzaggelijke voordeelen de openstelling van dezen waterweg, niet enkel voor de havens van Triest en Venetië, maar, over het geheel, voor de handelstreinen op de groote spoorweg-liniën van het Oostenrijksch gebied zoude opleveren; voordeelen, waarvan geheel Duitschland, vooral Augsburg en Frankfort de vruchten mede zou plukken. In het voorjaar heet het, zal Parijs het vereenigingspunt van drie uitmuntende waterbouwkundigen van Frankrijk, Engeland en Oostenrijk zijn, ten einde overeen te komen omtrent de teenemaal-legging van dit ontwerp.

[redacted]

Berlijn, 15 jan. De Fransche regering heeft oplangs getracht ons kabinet tot erkenning den koningin *Isabella* te bewegen, gelijk mede de verloving derzelve met den graaf [redacted] als de doelmatigste combinatie, tot stand te brengen. Naar wij vernemen, heeft ons kabinet, het welk zich, wat de Spaansche aangelegenheid betreft, volkomen met Rusland en Oostenrijk heeft verstaan en slechts gemeenschappelijk met deze twee mogendheden [redacted] te werk wil gaan, een ontwijkend antwoord gegeven. Intusschen schijnt ons kabinet de bijdrage terug te houden, welke het, tot dusverre, met andere conservatieve mogendheden, tot onderhoud van [redacted] leverde.

— De berigten uit Italië over den toestand der keizerin van Rusland luiden zeer bevredigend: de geneesheeren geven de hoop te kennen op eene bijna geheele herstelling. De terugreis der keizerin zal in het voorjaar niet, gelijk het aanvankelijk bepaald was, over Weenen en Warschau, maar over Tirol, Berlijn en Stettin, genomen worden. Deze weg reeds en nog zeer andere omstandigheden duiden aan, dat, wanneer de erfprinses *Olga* zich aan een Duitschen prins verbindt, deze [redacted] niets van het Oosterlijksche [redacted]

— Uit Silezie is, dezer dagen, het berigt ontvangen, dat omtrent 20 tot 30 Poolsche geestelijken van den Grieksch-vereenigden *ritus*, welke door de Russische overheid tot het overgaan tot [redacted] van de niet vereenigde [redacted] doch aan [redacted] zich niet voldoen en te dien [redacted] met nog 20 hunner geestelijke ambtbroeders in den kerker werden geworpen, hunne gevangenis gelukkiglijk hebben weten te ontvlugten en zich naar Breslau te begeven. Men wil, intusschen [redacted] dat het bevel tot ontslag dezer [redacted] uit hunnen kerker aldra uit St. [redacted] te verwachten geweest.

— De beraadslagingen te Kothen over den middelingen toestand der hertogelijke financien [redacted] voort en beloven spoedig weder het een of ander zeker resultaat. Zooveel schijnt uitgemaakt, dat het Kamerbestuur aldaar eene herroeping [redacted] goal.

— Wat de drukpers-aangelegenheden van Duitschland betreft, zoo moet er eene [redacted] in de onderscheidene meeningen der groote mogendheden hebben plaats gegrepen; zoodat het [redacted] van een doortastender maatregel te dezer zake voor den geheelen Duitschen bond steeds meer [redacted] schijnt te worden. Ook moet, wat het dissidentenhoofd aangaat, het [redacted] eene uitspraak ten gunste van het [redacted] grootendeels aan de [redacted] uit den weg geruimd zijn.

ENGELAND.

Londen, 22 jan. De koningin begaf zich heden in staatsie naar het Huis der Lords, om de zittingen van het Parlement met eene troonrede te openen.

De koninklijke stoet werd bij het Buckinghampaleis op de volgende wijze geregeld:

Een met zes paarden bespannen rijtuig, waarin gezeten waren de edellieden van de Kamer en een eere-pagie.

Een met zes paarden bespannen rijtuig, waarin gezeten waren de kleedbewaarder, de zilveren staf-drager, de dienstdoende edellieden van H. M. en van den prins, en een eere-pagie.

Een rijtuig, met bruine paarden bespannen, waarin gezeten waren de opper-hofmaarschalk, de onderstalmeester en de dienstdoende stalmeester der koningin en die van prins *Albert*.

Een rijtuig, met zes paarden bespannen, waarin gezeten waren de kapitein der lijfwacht, de dienstdoende kamerheer, de schatmeester en de dienstdoende kamerheer van den prins.

Een rijtuig met zes paarden, waarin gezeten waren de dienstdoende staatsdames, de grootmeester, de gouden-stafdrager en de edelvrouw van de koninklijke slaapkamer.

Hare Majesteit en prins *Albert* kwamen even voor 2 ure den grooten staatsietrap af. De koningin droeg haren prachtigen diamanten diadeem en de sleep van haar staatsiekleed werd door de dienstdoende eerepagies gedragen; de prins droeg zijne veldmaarschalksuniform, en de versierselen van de edele orde van den Kousenband en van het Gulden Vlies. Hare Majesteit en Zijne Koninklijke Hoogheid werden naar de staatsiekoets geleid door den lord-kamerheer en den opper-kamerheer. Tegenover de koningin en den prins, zaten de dienstdoende staatsdames en de opper-stalmeester.

De eerewacht deed de dienst op het plein voor het paleis, en ontving Hare Majesteit en haren doorluchtigen gemaal, met de gewone militaire eerbewijzen.

De staatsie-koets, door acht witte paarden getrokken, werd voorafgegaan door de *marshalmen* en de lakkeijen der koningin, in hunne staatsie-liverijen, en een detachement van de lijfwacht.

Een detachement der lijfgarde vormde de eskorte van den vorstelijken stoet, van het paleis tot aan het Huis der Lords.

De kroon werd door sir *William Martins*, edelman der koninklijke kamer, naar het Huis der Lords gedragen.

Nadat H. M. de koninklijke galerij was doorgegaan, waar zeer vele personen bijeen waren, trad zij het Huis der Lords binnen, en sprak daar, na de gewone formaliteiten, de troonrede uit.

Troonrede van Hare Majesteit de koningin van Groothritanje.

"Mylords en Gentlemen!

»Ik heb u tot bijzondere voldoening, u in Parlement vergaderd te zien, en de gelegenheid te hebben uwe hulp en uwen raad in te roepen.

»Ik ontvang steeds van mijne bondgenooten, en van andere vreemde mogendheden, de plegtigste verzekering van hunnen wensch tot bevordering der meest vriendschappelijke betrekkingen met dit rijk.

»Het verheugt mij, dat, in overeenstemming met den keizer van Rusland, en door het welslagen van onze vereenigde bemiddeling, ik in staat ben geweest geworden, om de verschillen, die langen tijd tusschen de Ottomaansche Porte en den koning van Perzië heerschten, en de rust van het Oosten ernstig in gevaar bragten, tot een gewenscht einde te brengen.

»Gedurende verschijdene jaren heeft een verwoestende en bloedige krijg de staten der Rio de la Plata geteisterd. De handel van alle natiën is belemmerd geweest, en buitengewone ellenden, ongekend in de geschiedenis dezer [illegible] volk, zijn bedreven. Ik, als koning der Franschen, tracht ik de bevrediging van deze staten tot stand te brengen.

»De overeenkomst, met Frankrijk gesloten, gedurende den loop van het laatstgeëindigde jaar, tot eene meer krachtdadige stemming van den slavenhandel, is op het punt van in onmiddellijke werking gebragt te worden door de dadelijke medewerking der twee magten [illegible] Afrikaansche kust.

»Het is mijn wensch, dat [illegible] eeniging en de goede verstandhouding, die zoo gelukkig tusschen ons in wezen is, te allen tijde moge dienstbaar zijn aan de bevordering van de belangen der menschheid, en tot verzekering van den wereldvrede.

»Ik betreur, dat de elkander betsende eischen van Grootbritanje en de Vereenigde Staten, ten aanzien van het grondgebied op de noordwestelijke kust van Amerika, alhoewel het onderwerp uitgemaakt hebbende van herhaalde onderhandelingen, nog immer onafgedaan blijven.

»Gij kunt verzekerd zijn, dat geene poging, bestaanbaar met de nationale eer, van mijne zijde zal gespaard worden, om deze zaak tot een spoedig en vredezend einde te brengen.

»*Heeren van het Huis der Gemeenten!*

»De begrootingen voor het jaar zullen u spoedig worden overgelegd worden.

»Hoewel ik diep het gevoel beseft, van bezuiniging, moeten heerschen in alle takken van uitgaven, worden toch door eene juiste inachtneming der behoeften in de openbare dienst, en den toestand onzer verdedigingen der zee- en landmagt, genoodzaakt, eene voorziening voor te stellen in de begrootingen, die voor instandhouding daarborgen.

»*Mylords en Gentlemen!*

»Ik heb met diep leedwezen de zeer menigvuldige voorbeelden gadegeslagen der misdaad van voorbedachtelijken moord, laatstelijk gepleegd in Ierland.

»Het zal uw pligt zijn, te overwegen, in hoeverre er maatregelen kunnen worden voorgedragen, berekend om meer bescherming voor het leven te geven, en de bewerkers van eene zoo schrikkelijke misdaad aan de geregtigheid over te leveren.

»Ik heb te betreuren, dat, ten gevolge van het mislukken van den aardappelenoogst, in verscheidene gedeelten van het vereenigd koningrijk een te kort schietende voorraad zal zijn van een voedsel, dat het voornaamste levensmiddel uitmaakt van een groot deel mijns volks.

»De ziekte, door welke de plant aangedaan is geworden, heeft zich over de grootste oppervlakte van Ierland verspreid.

»Ik heb al die voorzorgen genomen, welke in mijne magt waren te nemen, ten einde de ontberingen, die door deze ramp veroorzaakt werden, te verzachten, en ik zal met vertrouwen steunen op uwe medewerking, ter beraming van zulke middelen tot bereiking van dat weldadige oogmerk, en welke de bekrachtiging der wetgeving vereischen.

»Ik heb met groote tevredenheid mijne toestemming gegeven tot de maatregelen, die gij mij op onderscheidene tijdstippen hebt voorgelegd, berekend tot uitbreiding van handel, en tot aansporing van inwendige kunst en nijverheid, door de herroeping van verbodswetten en de vermindering van beschermende regten.

»De voordeelige staat der inkomsten, de toenemende vraag naar arbeid, en de algemeene verbetering, die plaats gevonden heeft in den inwendigen toestand des rijks, geregtigen tot vrolijkheid ten gunste van de rigting, die gij gevolgd hebt.

»Ik beveel u aan in spoedige overweging te nemen in hoeverre de grondslagen, op welke gij gehandeld hebt, niet met voordeel meer uitgebreid toegepast kunnen worden, en of het niet in uwe magt zij, om, na eene zorgvuldige herziening der bestaande regten op menige artikelen, de voortbrengselen of fabrikaten van andere landen, zulke verdere verminderingen en verligtingen te maken, als strekken kunnen, om het blijvende der groote voordeelen, op welke ik gewezen heb, te verzekeren, en, onze handelsbetrekkingen uitbreidende, tevens de banden van vriendschap met vreemde mogendheden te versterken.

»Elke maatregel, dien gij mogt gelieven aan te nemen, om deze groote oogmerken te bereiken, zal, hiervan ben ik overtuigd, vergezeld gaan door zulke voorzorgen, geschikt om een blijvend verlies van inkomen te beletten of nadeelige gevolgen voor eenige groote belangen des lands te voorkomen.

»Ik heb een volledig vertrouwen in uwe billijke en onbevooroordeelde overweging van zaken, die het algemeen welzijn zoo gevoelig aandoen.

»Het is mijne ernstige bede, dat, onder den zegen der Goddelijke Voorzienigheid op uwe beraadslagingen, gij zult bekwaam gemaakt worden, om eensgezinde gevoelens tusschen verschillende klassen van mijne onderdanen te bevorderen, om toenemende zekerheid voor de voortduring van den vrede daar te stellen en om tevredenheid en geluk in eigen boezem in wezen te houden, door de verbetering van den toestand van een groot gedeelte mijns volks."

De statelijke optogt keerde in dezelfde orde naar het paleis terug, en H. M. en de prins werden aan de groote poort door den lord kamerheer en den onder-kamerheer ontvangen.

— Men zegt, dat er eene vermeerdering van 6,000 man voor de land-armée aan het Parlement zal aangevraagd worden. De hertog *van Wellington* wilde, zegt men, eene vermeerdering van 10,000 man vragen, maar zijne collega's wilden hunne toestemming hieraan niet geven.

FRANKRIJK.

Parijs, 22 jan. Wij vernemen, dat, om de oogen aan zijnen stervenden vader te kunnen sluiten, de jeugdige gevangene van Ham, aan het gouvernement heeft geschreven, dat, in geval men hem daartoe [illegible] op zijn woord van eer belooven wilde, in de gevangenis te zullen terugkeeren, zoodra hij dien pligt zoude hebben [illegible].

— Aan de kolonne van den generaal *Levasseur*, is in het begin van januarij in het gebergte en de omstreken van Chetiff eene ramp bejegend, welke aan den noodlottigen terugtogt uit Rusland herinnert.

Den 2den januari drong die kolonne tot in het gebergte door; er viel den geheelen dag sneeuw, zoodat men er ras op bedacht was, om terug te keeren; tot den volgenden nacht bleef het sneeuwen aanhouden. Den derden geraakte de kolonne in eenen gevaarlijken bergpas; men had niet minder dan 6 uren noodig, om denselven door te trekken. Om het verlies van meerdere muilezels voor te komen, waarvan er reeds velen in de afgronden waren gestort, wierp men de bagaadje weg; op dien dag ging dezelve geheel verloren zoo wel als levensmiddelen voor 15 dagen.

Gedurende den nacht van den 3den op den 4den had men een bivouac in de open lucht moeten opslaan en viel er zoo veel sneeuw, dat niemand konde slapen; de ongelukkige soldaten konden evenmin vuur maken, om zich te verwarmen.

Den 4den was de weg naar Chetiff als bezaaid met bevrozen soldaten; sommigen begroeven het getal der [illegible] op honderden; doch den 8sten ontbrak te Chetiff nog een derde der geheele kolonne en alzoo 800 man, nopens wier lot men nog geheel in het onzekere verkeerde.

Dertig officieren bevonden zich in het hospitaal met bevrozen ledematen. Van de Afrikaansche jagers zijn vijf man en de meeste paarden omgekomen. Eene geheele kompagnie grenadiers, die onlangs eerst in Algérie was aangekomen, is het offer van koude, gebrek en vermoeijenis geworden en ook de muilezeldrijvers, die inlanders zijn, hebben aan het barre weder geen weêrstand kunnen bieden.

Parijs, 23 jan. De Kamer der afgevaardigden heeft in de zitting van donderdag de discussie over de eerste paragraaf van het adres voortgezet. Vele leden hebben zich beklaagd over de ongeoorloofde middelen, die het gouvernement bij de formering der kieslijsten heeft in het werk gesteld. De heer *Odilon Barrot* heeft een amendement voorgesteld, ten doel hebbende, een verwijt op het gouvernement te laden als had het zich aan omkooping schuldig gemaakt. Het amendement is met eene meerderheid van 42 stemmen verworpen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 23 jan. Men verneemt dat onder het toezigt van den heer luitenant *J. J. C. Smits*, van het 3de bataljon jagers, een zeker aantal militairen zullen worden geoefend in het behandelen van de brandspuit. Is dat waar, dan verheugen wij ons in dien maatregel en uiten tevens den wensch, dat die manschappen, eenmaal geoefend zijnde, in plaats van wachten te betrekken, altoos gereed zullen zijn, om, bij het ontstaan van brand, zich dadelijk naar de plaats des onheils te kunnen begeven.

— Men verneemt, dat het Z. M. behaagd heeft, bij kabinets-schrijven van 15 januari, den heer mr. *A. W. Engelen*, kantonregter te Tiel, H. D. bijzonder welgevallen te betuigen, voor de aanbieding van het dezer dagen verschenen vierde en laatste deel zijner *Algemeene geschiedenis der wereld*.

's Gravenhage, 24 jan. Nog is de onzekerheid omtrent den opvolger des ministers van binnenlandsche zaken niet opgeheven. In de laatste dagen heeft men de lijst der gedoodverwden nog vermeerderd met den naam van den vice-president bij den hove van Gelderland, mr. *J. Rau*, dezelfde, aan wien bij de jongste benoeming van ridders der orde van den Nederlandschen Leeuw (6 dec. 1845) dat ridderlint abusievelijk andermaal wordt toegekend. Een eenvoudig bezoek, aan de residentie gegeven door mannen van eenigen naam of aanzien, is tegenwoordig voldoende, om voor candidaten der vacerende portefeuille bij het publiek in aanmerking te komen; 's konings keuze schijnt zich echter niet zoo ligt te vestigen. Zou het ook kunnen zijn, dat men te vergeefs omziet naar een bekwaam persoon, die in de hoofdpunten met de fungerende ministers eenstemmig denkt? Zou het struikelblok ook moeten gezocht worden in de min of meer verklaarde opinie der candidaten omtrent eene herziening van de grondwet?

's Gravenhage, 25 jan. Men verneemt dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal tegen vrijdag den 6den februari aanstaande bijeengeroepen is, om hare werkzaamheden te hervatten.

Rotterdam, 25 jan. Het *Journal de la Haye* deelt een' brief mede, welken het ontvangen heeft van een' zijner geabbonneerden, die op de Belgische grenzen woont, en waarin wij het volgende vinden:

De minister van buitenlandsche zaken heeft, bij het overleggen aan de Belgische Kamer van vertegenwoordigers van het ontwerp van wet van 12 januari jl., houdende wijziging van het tarief voor de regten van in- en uitvoer, verklaard, dat het invoerregt, in België geheven, niet 10 pCt. te boven gaat. Maar voor het slagtvee, dat van Holland komt, en welks waarde per stuk niet ver boven de 100 gulden gaat, moet op de Belgische grenzen meer dan 30 pCt. betaald worden, terwijl de schapen aan een regt van 6 of 7 gulden onderworpen zijn.

Dit overmatige regt, dat sedert 1836 bestaat, brengt het grootste nadeel toe aan de landbouwers, die digt bij de grenzen wonen. In 1844 kon men nog met de schapen naar het Pruissische grondgebied gaan, van waar zij met een verminderd regt in België konden ingebragt worden. Maar ook deze uitweg is sedert [illegible] Nederlandsche onderdanen afgesneden geworden.

Vlissingen, 22 jan. Gisteren werd de uitgeefster der *Vlissingsche Courant* gedagvaard, om op den 5den februari aanstaande, des voormiddags ten 10 ure, te verschijnen ter teregtzitting der arrondissements-regtbank (correctionele zaken) te Middelburg, ter zake van het artikel: *"Een woord aan allen, die hun vaderland lief hebben"* geplaatst in de *Vlissingsche Courant* van den 17den november 1845; hebbende de beklaagde alle verantwoordelijkheid daarvan geheel op zich genomen.

Wij kunnen melden, dat de heer mr. *D. van Eck*, advokaat te Middelburg, als verdediger der beklaagde zal optreden.

Groningen, 22 jan. Gisteren nacht heeft er tusschen het Hoogezand en Sappemeer eene hevige ontmoeting plaats gehad, die op eene vechtpartij is uitgeloopen, tusschen drie rijks-kommiesen en een 12- à 13tal vermoedelijke sluikhandelaars. De zaak moet zich, naar men verhaalt, aldus hebben toegedragen. De kommiesen *Gunther*, *Keizer* en *Mulder* hadden [illegible] nog post gevat op den publieken weg, toen zij van een paar personen, die zulks misschien [illegible] hebben, vernamen, dat er gesluikt werd; oogenblikkelijk begaven zij zich naar de hun aangewezene

plaats, en werden zij aldaar door de op hen wachtende buurtchirurgijn aangegrepen en zoo zeer mishandeld, dat de agter-commissaris der regtbank alhier met den heer officier van justitie, en den griffier zich dezen morgen naar het Hoogezand hebben begeven, vergezeld van twee geneeskundigen, om de toedragt dezer zaak te onderzoeken. Ofschoon twee der gemeenste rijksambtenaren belangrijke wonden aan het hoofd hebben ontvangen, zoo wordt hun toestand echter niet als gevaarlijk beschouwd. Tot dusverre schijnen de daders nog niet opgespoord te zijn. Vechter-ijzer meent men reeds, dat de justitie dezelve weldra zal ontdekken.

Zwolle, 23 jan. Men meldt ons uit Hanover, dat door hiesen geachten voormaligen stadgenoot, den heer *A. van Reijnen*, bij het Hanoversche gouvernement concessie is aangevraagd voor den aanleg van een *kanaal tot verbinding der Nederlandsche binnenwateren met de Ems bij Meppen.*

Het behoeft geen betoog, welk belang niet alleen de Amsterdamsche handel en Noord Duitschland, maar ook die van onze meer en meer in bloei toenemende Groningsche steden, bij de uitvoering van dit werk heeft, waarom wij deze onderneming, waaromtrent wij spoedig nadere berigten hopen mede te deelen, dien bijval toewenschen, welken zij verdient.

— Met genoegen melden wij, dat de heer *Breijinck*, wiens verzoek om concessie tot het oprigten eener fabriek voor gazverlichting wij vroeger mededeelden, dezer dagen van heeren gedeputeerde staten eene missive ontvangen heeft ten geleide van het besluit van Z. M. den koning, waarbij op het request van *H. G. Breijinck* en *J. Grieven* goedgevonden wordt gemeld verzoek in te willigen, onder voorwaarde, dat de werkzaamheden tot inrigting der fabriek met overleg en ten genoegen van burgemeester en wethouders worden uitgevoerd. (*O.*)

Nijmegen, 25 jan. »Gisteren avond had het muzikaal publiek hier ter stede het buitengewoon genoegen, de voortreffelijke zangeres, CHARLOTTA WELLY prima donna der Keulsche Opera, te hooren, die als *Norma* in de gelijknamige opera optrad. Geene pen is in staat, het overschoon talent dezer beroemde zangeres te beschrijven, die met eene zeldzaam zuivere hoogte en diepte van stem, eene duidelijkheid van uitspraak verbindt, alleen te vergelijken met die der eenige JENNY LIND. Bovendien bezit genoemde uitmuntende zangeres eene weglepend, gevoelvolle stemleiding, pareit op eene allernaauwkeurigste en duidelijke wijze hare tonen in hare variërende en roulerende passagies; in één woord zij doet hare voortreffelijke Duitsche en Italiaansche school eer aan, en verrukt hare hoorders bovenmate. De mezzo sopraan-, bas- en tenor-partijen waren tedelijk. De koren en het orchest lieten veel te wenschen over."

Maastricht, 23 jan. Heden morgen werd alhier in alle stilte het stoffelijk overschot ter aarde besteld van wijlen Z. Exc. den heer staatsraad, gouverneur van ons gewest, mr. *Mac Pherson*. Alleen de schoonbroeder des overledenen met de heeren *van Laak*, oudsten predikant der hervormde gemeente alhier, *Borluut d'Hoogstraete*, griffier der gedeputeerde staten, en med. dr. *Mohr* waren tot het bijwonen der begrafenisplegtigheid uitgenoodigd, waarbij zich het collegie van gedeputeerde staten uit eigen beweging gevoegd had, terwijl de heeren luitenant-generaal opperbereidmeester en de staatsraad-burgemeester onzer stad zich op het kerkhof bevonden, om de laatste eer aan den diep betreurden ontslapene te bewijzen. Nadat de weleerw. heer *van Laak* eenige toepasselijke woorden had gesproken, werd het lijk in de groeve nedergelaten, en de aarde sloot zich over hem, dien Limburg lange nog gewenscht had in zijn midden gespaard te zien.

Mengelwerk.

Russische galanterie.

POTEMKIN liet eenen koopman uit Moskow door de politie naar Petersburg slepen, om aan zekere dame zijnen langen baard te laten zien, dewijl zij aan de lengte daarvan scheen te twijfelen. De koopman werd maanden lang in de residentie in eene gevangenis gehouden, totdat potemkin toevallig eens weer aan den baard dacht. Na bezigtiging der merkwaardigheid vertrok de moskoviet met verlies zijner gezondheid weder naar zijne haardstede, vond zijn vermogen verdwenen en zijne vrouw gestorven, ten gevolge der droefheid over zijne afwezendheid.

De *Charivari* stelt voor, de Parijsche beurs met het volgende opschrift te versieren, hetwelk even goed op andere gelijkheidsplaatsen toepasselijk ware:

Ici est triste parties à cet entrée:
L'es poir, la ruineon la mort.
C'est pour la première, qui on entre,
C'est pour les deux autres, qui en sort.

Ingezonden stukken.

SOMMER en zijn Euphonion.

Laatstleden vrijdag hadden wij hier, op het gewone heeren-concert, het genoegen te hooren den heer FRANZ SOMMER, concertmeester van Z. K. H. den prins A. VAN WURTEMBERG, over wiens, door hem uitgevonden voortreffelijk muzijk-instrument *Euphonion*, de *Arnhemsche Courant* van 22 dezer een artikel uit Frankfort heeft overgenomen. In onzen zoo rijken tijd van nieuwe uitvindingen in het gebied der muzijkale mechaniek, is het zeer bezwaarlijk, een nieuw instrument eenen meer dan voorbijgaanden roem te doen gewinnen. Het bovengenoemde instrument treedt als een zelfstandig, oorspronkelijk muzijkaal gezagvoerder in den rei der metalen blaasinstrumenten op, dat, als een eerst opmerkenswaardig orgaan dier soort, allen twijfel aan de instandhouding zijner wezenlijke waarde doet verdwijnen, zoodra men het slechts eenmaal door den verdienstelijken uitvinder hoort bespelen.

Onder andere stukken, trof ons bijzonder het lied van JAGER: *Ihr Augen sind zwei Stirne*, enz.; daar gezegd instrument niet alleen geschikt is, om al de kracht der baznin, maar ook de liefelijkste tonen der zangstem uit te drukken. Wat den kunstenaar zelven betreft, hij ontwikkelt zijn toon van het zachtste piano tot de hoogst mogelijke kracht van het forte, en van deze hoogte daalt hij weder tot de zachtst mogelijke laagte af, zoodat het schijnt, als stort de kunstenaar zijne geheele ziel in één enkelen toon uit.

Onwillekeurig houdt men den adem in, als vreesde men dien muziekus te verspillen bij het ontwaren van het wondervolle, dat eene andere menschelijke borst in staat is, zoo veel kracht voort te brengen. — Zoo volgden wij het overschoone gezang, — maar eene vreemde betoovering greep ons aan, toen wij na de eenvoudig voorgebragte tonen, in den slotcadans ongeloofelijk snelle passagies vernamen, en de muzijkale voorstelling, even als het wegsmeltend gelnid van orgeltoonen, hoorden eindigen!

Morgen, dingsdag, zal, zoo wij vernemen, de heer SOMMER, in den stads-schouwburg, zich doen hooren, en heeft hij bij die gelegenheid beloofd, *zulke* stukken te zullen kiezen, welke het meer teedere gehoor der dames bijzonder streelen. Ook zullen wij alsdan de beroemde Duitsche zangeres, CHARLOTTE WELLY, *prima donna* van het Keulsche theater, hooren, in drie groote aria's uit de opera *Norma*, den *Postillon* en *Johan von Paris*, alsmede een lied uit het *Unterbrochener Opperfest*; eindelijk variatiën van den *Troubadour*; zoodat wij ons eenen bijzonder genoegelijken muzijkalen avond voorstellen.

Arnhem, 26 januari 1846.

Eenige kunstliefhebbers.

Advertentiën.

Mijne hartelijk geliefde Gade, Vrouwe *JOHANNA CORNELIA CAS*, werd mij, op den 29sten December jongstleden, door dood ontrukt, in den ouderdom van 29 jaren, en heden ontnam mij Gods wijsheid ook het Kindje, dat aan de Moeder het leven kostte.

BENNEKOM,
den 13den Januarij 1846.

A. VAN DALEEN.

Wegens buitenlandsche betrekkingen is deze Advertentie niet eerder geplaatst.

Aanbesteding.

Op Woensdag den 11den Februarij 1846, des voormiddags ten 12 ure, zal, onder nadere approbatie van Zijne Excellentie, den Heer Minister voor de zaken der Roomsch-Katholijke Eeredienst, door gecommitteerden der Ingezetenen van de Buurschappen *Lindvelde*, *Beltrum* en *Avest*, onder de Gemeente *Eibergen*, Kerkelijk tot de Gemeente *Groenlo*, Provincie *Gelderland*, behoorende, in bijzijn van den Heer Ingenieur van den Waterstaat *C. BRUININGS*, ten Huize van *H. TE BAAK*, aan het *Nieuwenhuis* in *Lindvelde*, in het openbaar worden aanbesteed:

Het BOUWEN *van eene geheel* NIEUWE ROOMSCH-KATHOLIEKE BIJ-KERK, *op de zoogenaamde* Hassingkamp, *in de Buurschap* Beltrum, *voornield, met de Leverantie van alle dwarboe benoodigde Materialen.*

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek, op heimelk bovengemelde Aanbesteding zal plaats hebben, zal, van heden af, ter lezing liggen aan het Provinciaal Gouvernement te *Arnhem*; te *Zutphen* bij *G. VAN ZALINGEN*, in het *Zuijnshoofd*; te *Lochem* bij *A. WEEKENSTROO*; te *Goor* bij *Brummelkeeft*; te *Delden* bij *MEIJER*; te *Ruurlo* bij de Weduwe *MARTENS*; te *Winterswijk* bij *BALINK*; te *Aalten* bij *VAN DEEBEN*; te *Lichtenvoorde* bij *WIJNVELDT*; te *Zelhem* bij *NOTENS*; te *Groenlo* bij *WIEGERINK*; te *Eibergen* bij *HAGEERS*, en aan het *Nieuwenhuis* in *Lindevelde*, ter plaatse der Aanbesteding, alwaar ook de Teekening voor de gegadigden ter bezigtiging zal liggen.

Nadere informatiën zijn te bekomen bij den Heer Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat *FEBRUNDT* te *Arnhem*, en den Heer Ingenieur *BRUININGS* te *Zutphen*, alsmede bij den Opzigter van den Waterstaat, *J. BOS VAN ZALINGEN* te *Zutphen*, door wien *twee dagen* voor de bestedingen de *noodige aanwijzingen in loco* zal worden gegeven.

† † † *MORLETSLAND*, groot bijna 5 Bunder, aan den Rozendaalschen Weg, onder † † *Arnhem*, hetwelk door deszelfs ligging en schoone uitzigt zeer geschikt is tot den aanleg eener BUITENPLAATS of het houden van HERBERG en † LOGEMENT, met de onderscheidene daarop staande GEBOUWEN, waaronder de Herberg *SOBOONLIGT*, werd in-gezet en verhoogd:

1ste	Perceel	*f* 525.
2de	»	» 1361.
3de	»	» 1272.
4de	»	» 1121.
5de	»	» 1691.
6de	»	» 1870.
7de	»	» 950.
8ste	»	» 931.
9de	»	» 1784.
10de	»	» 1466.
Allen in massa		*f* 17667.

De toeslag van hetzelve is bepaald op Vrijdag den 30sten Januarij 1846, ten Huize van den Kastelein *J. P. FLORISSEN*, te *Arnhem*, des avonds ten 6 ure; terwijl inmiddels nadere verhoogingen gesteld en inlichtingen, voor de voorwaarden van verkoop vereischt, kunnen worden ten Kantore van Mr. *W. H. TAAL*, Notaris te *Arnhem*.

NB. NB. De verkoop der PEPPELS is bepaald op Maandag 2 Februarij, des namiddags ten een ure.

VERKOOPING
BIJ
GEREGTELIJKE UITWINNING.

Ter Rolle van de Arrondissements-Regtbank, zitting houdende te *Zutphen*, op Donderdag den 26sten Februarij 1846, des morgens ten 10 ure, van de hierna omschreevene ONROERENDE GOEDEREN, te weten:

1o. Een WEILAND, gelegen in *Rekken*, gemeente *Eibergen*, kadastraal Sectie C, No. 214; groot 65 Roeden en 70 Ellen.

2o. Een WEILAND, gelegen als voren, kadastraal Sectie C, No. 592: groot 57 Roeden 30 Ellen.

3o. Een TUINGROND, gelegen in de gemeente *Eibergen*, kadastraal Sectie D, No. 971, groot 26 Roeden 10 Ellen.

Executant: — *LUBBERT DERK TE LINTUM*, Grondeigenaar, wonende te *Winterswijk*.

Gedetineerde partij: — De Echtelieden *JAN HENDRIK* [illegible] *GARTHUIS* en *KLANDERMAN*, wonende te *Rekken*, gemeente *Eibergen*; mitsgaders *BEREND HENDRIK WEENINK JANSZOON*, Landbouwer, wonende te *Eibergen*.

Voor den Executant:
J. L. STEENBACH,
Procureur.

Men is voornemens, op den 11den Februarij 1846, des voormiddags ten 10 ure, bij *VAN DER BRINK*, aan de *Kroon* in *Wichmond*, Gemeente *Wenumsyld*, publiek te verkoopen:

Eene groote hoeveelheid, meestal zware waaronder enkelen, geschikt tot MOLENASSEN, EIKENBOOMEN en eenige zware IJPENBOOMEN, staande onder den Huize *Suideras*, het Erve *Peterink* en *Groeneveld*, in *Vierakker*, en het Erve *Brink Hiddink*, genaamd *Holtslag*, onder *Bank*, zullende de aanwijzing geschieden door den Werkbaas *BERENTSEN* en het *Suideraas*.

† † † De Ondergeteekende verklaart bij deze, † † dat de lijsten, voor het [illegible] Februarij door het STEDELIJK MUZIJKKORPS te geven CONCERT, geheel buiten zijn weten in Societeit *Concordia* en het Koffijhuis *de Harmonie* zijn gelegd, en dat er slechts [illegible] van zijne handteekening circuleert.

C. H. [illegible]

† † † Het MAGAZIJN van Heeren MODE-† † ARTIKELEN, hebbende nog eenige NIEU-† † WE GOEDEREN ontvangen, [illegible] nog voor eenige dagen uitgepakt hebben in de Kroon, bij *VAN BEEKUM*, beveelt zich in de gunst van ieder die hem met hun vertrouwen zullen vereeren. — Alle de goederen worden tegen aanmerkelijk verminderde prijzen verkocht.

Théâtre d'Arnhem.

Mercredi, 28 Janvier.

1°. Un matelot; — 2°. Le Père de la Débutante.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 26 Jan. 4 El 4 Palm 7 Duim; gev. 67 gev. O D.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.